

РЕШЕНИЕ

№ 6359

гр. София, 26.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 01.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **6517** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

С. А. А. от [населено място] не е доволен от заповед рег. № 924/ 13.06.2012 г., издадена от полицейски орган при 01 РУП - СДВР, с която оспорващият е задържан за 24 часа в помещение за временно задържане на 01 РУП – СДВР.

В жалбата са въведени следните твърдения по фактите – на 13.06.2012 г. подателят й около 20,30 ч се намира на кръстовището на О. мост, участва в митинг на открито, изразявайки мирно гражданската си позиция по решението на Народното събрание за приемане на поправки в Закона за горите. Не разполага с данни кой е организиран митинга, състоящ се в тълпа от около 1000 души, които викали и скандирали непрекъснато, носели плакати и транспаранти. А. се намирал в центъра на тълпата, когато тя започнала да намалява. Помолен е от полицейски служител да го придружи, което оспорващият сторил незабавно – не е оказал съпротива, не е получавал разпореждания. Счита, че в заповедта липсват мотиви, за каквито не следва да се приеме цитирането на правни основания. Не му е съобщено фактическото основание за задържането – конкретно заради кои свои действия му се прилага мярката. Актът противоречи на материалния закон, тъй като не са налице цитираните в него правни основания – липсват данни да е извършил или че може да извърши престъпление. Носил лична карта, въз основа на която е установена самоличността му. Налице е несъответствие между посочените фактически основания за задържане /неизпълнение на разпореждане/ и правните основания /данни за съпричастност към извършено престъпление и липса на документи за самоличност/ Освен това неизпълнението на

полицейско разпореждане не е основание за задържане. Твърди се, че митингът попада в приложното поле на ЗСММ, но не е принудително прекратен с акт на кмета на СО, в специалния закон и в ЗМВР не е предвидено правомощие на полицейските органи да разпоредят прекратяването му. Възприемайки участието си в мирно събрание на открито /митинг, което не е прекратено от компетентния орган по чл. 13 ЗСММ, жалбоподателят претендира отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

От фактическа страна се установява:

Съгласно докладна записка от 13.06.2012 г. на младши полицейски инспектор Н. при 01 РУП СДВР на същата дата около 19 ч на О. мост е възникнал нерегламентиран протест с участието на около 1200 човека, които блокирали движението на кръстовището, с които действия са възпрепятствали свободното преминаване на лица и МПС. На протестиращите многократно е разпоредено да освободят кръстовището и да не пречат на служителите на МВР да изпълнят задълженията си по служба. Отправени са и предупреждения по високоговорител от служебен автомобил, че ако протестиращите не изпълнят полицейското разпореждане ще бъдат задържани и срещу тях ще бъде използвана физическа сила в рамките на разрешената от закона. След отправяне на разпореждането част от тях демонстративно седнали на пътното платно и категорично отказали да го изпълнят. След заповед на поименно посочен главен инспектор подателят на докладната се приближил до мъж, носещ тениска с надпис Природен парк В. и му разпоредил да се отмести от пътното платно и да не възпрепятства изпълнението на служебните му задължения, но последвал отговор, че това няма да стане. Лицето е задържано и отведено в 01 РУП СДВР и установено като С. А..

Със заповед за задържане № 924/ 13.06.2012 г., издадена от И. Г., на длъжност младши полицай при 01 РУП – СДВР, на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 и т. 5 от ЗМВР, във връзка с неизпълнение на полицейско разпореждане чл. 55 от ЗМВР, в 20,40 ч С. А. А. е задържан за срок до 24 часа в помещение за временно задържане. Съставен е протокол за личен обиск на лицето от 13.06.2012 г. от полицай И. И. Н., в присъствието на двама свидетели, жалбоподателят е подписал декларация, че е запознат с правата си. Преписката съдържа и АУАН № 706/ 510478 от 13.06.2012 г., съставен от ст. полицай И. И. Н. при „СПС” - СДВР спрямо А. за това, че на 13.06.2012г. към 20,40 ч. на пътното платно за движение на „О. мост” след отправяне на устно разпореждане да освободи платното за движение при нерегламентиран протест, същият демонстративно е отказал, с което е нарушил разпоредбата на чл. 55, ал. 4 от ЗМВР. В акта оспорващият възразил, че при отправеното му устно разпореждане понечил да напусне платното, но го хванали за рамото и го задържали. Издадено е и наказателно постановление № 706/18.06.2012г. при същите фактически основания за нарушение на чл. 55, ал.1 и ал. 4 от ЗМВР.

К. Е. К., с който жалбоподателят работи в дирекция Природен парк - В., разпитан в с.з. на 01.11.2012 г. заявява, че на 13 юни на О. мост е участвал в протест срещу промените в Закона за горите, чийто организатор не му е известен. Свидетелят не знае да е имало заповед за прекратяване на проявата, но сочи, че на уличното платно не е имало колони автомобили, нито движение. Видял е С. няколко пъти в началото на протеста и за последно на кръстовището, където имало няколко десетки хора, насядали на земята. А. скандирал, скачал и пляскал с ръце. На кръстовището имало образуван кръг от хора, а жалбоподателят бил по - към края, свидетелят се намирал на около 10 метра от С.. Споделя, че разпореждания на всеослушание от полицейски

органи не е чул. При К. дошъл един полицаи и леко го изблъскал, за да напусне кръстовището, след което К. се изтеглил встрани. Не е видял полицаи да разговарят със С.. Свидетелят си спомня, че е имало униформени полицейски служители на протеста в този ден, но те не са носели мегафони, а само палки. Тълпата се местела в района на цялото кръстовище.

Свидетелката З. С., която познава С. от съвместната им работа в Природен парк В. заявява, че на 13 юни 2012г. е участвала в протеста на О. мост, където отишла заедно с жалбоподателя. С. се намирала близо до А. /на около 5 метра/ и имала пряка видимост към него. Той седял на платното, после заприичдали полицаите, а свидетелката, която била права, се изплашила и се изтеглила към тротоара. Твърди, че не е получавала разпореждане, нито е видяла полицаи да разговарят със С.. Преди да напусне мястото на протеста забелязала полицейски органи да отвеждат С. като го хванали и го извели оттам. Задържани са и други хора от седящите на пътното платно. Протестът бил мирен и в началото нямало полицаи. Появили се после, като някои от тях били пеша, други с мотори и обградили протестиращите. Не помни да са казвали нещо. С. не видяла жалбоподателя на следващия ден.

Според издадена от сектор „Човешки ресурси” - 01 РУП при СДВР справка И. Ф. Г. е държавен служител в МВР, на длъжност „полицейски инспектор” в гр. „ТП” към сектор „ОП” при 01 РУ”П” на СДВР.

Други доказателства от значение за предмета на спора по делото не са ангажирани.

При установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Една от основните задачи на МВР – чл. 6 от ЗМВР е защитата на обществения ред и на правата и свободите на гражданите. Полицейските органи законодателят е овластил с правомощия да издават разпореждания за преустановяване на действия и бездействия, нарушаващи обществения ред. За изпълнение на функциите си те могат да задържат лица, за които има данни, че са извършили престъпления съгласно чл. 63, ал. 1, т. 1 или които съзнателно пречат на полицейски орган да изпълни задължението си по служба съгласно т. 2 на същия член. Рамката на тези правомощия е очертана от основните принципи на работа на полицията – зачитането на правата на гражданите, техните свободи и достойнство - чл. 4, т. 2 ЗМВР. При осъществяване на оперативната самостоятелност, с която полицейският орган разполага при налагането на разглежданата ограничителна мярка, той е длъжен да се съобрази и с принципа на съразмерност по чл. 6 АПК - забраната да се засягат права и законни интереси в по-голяма степен от необходимото за постигане на целта, за която е издаден актът – осуетяване на евентуално последващо нарушаване на обществения ред.

Оспорената заповед е издадена от компетентен по материя орган – чл. 53, ал. 2 ЗМВР. Правните основания, на които се позовава актът, са чл. 63, ал. 1 т. 1 и т. 5 във връзка с неизпълнение на разпореждане на полицейски орган по чл. 55 ЗМВР. Съгласно чл. 55, ал. 4 от закона разпорежданията на полицейския орган са задължителни за изпълнение освен ако налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или нарушение. Административният акт следва да съдържа отразяване на юридическите факти, довели до формиране на властническото волеизявление на полицейския орган. Изискването цели осигуряване на възможност на адресата на акта и на заинтересованите лица да узнаят какво е мотивирало административния орган да приеме именно това решение, като упражнят правото си на защита по най-добрия начин. Същевременно, посочването на обстоятелствата, довели до приложение на дадена разпоредба, позволява на съда да извърши проверката за законосъобразност на акта. В оспорената

заповед за задържане липсват мотиви, тъй като цитираните от издателя й разпоредби на чл. 63, ал. 1, т.1 и т.5 не кореспондират на фактическата обстановка, при която е издадена. В акта е цитирано и правилото на чл. 55 ЗМВР, обхващащо случаи на неизпълнение на полицейско разпореждане, което, видно от данните в преписката, е действителната причина, довела до издаване на заповедта. Няма пречка фактическите основания, мотивирали административния орган да се произнесе с дадено решение да бъдат изложени и отделно, в съпътстващите акта документи, в подготвящите неговото издаване, дори в уведомителното писмо до адресата на акта или в съпроводителното писмо, с което жалбата се изпраща до съда. В разглеждания случай за фактически обстоятелства, мотивирали административния орган да издаде оспорената заповед за задържане, следва да се считат изложените в цитираната докладна записка от 13.06.2012 г. - че протестиращите блокирали движението на кръстовището и възпрепятствали свободното преминаване на автомобили; че полицейските служители многократно ги предупреждавали да освободят кръстовището, но разпорежданията не били изпълнени; че въпреки предупрежденията част от протестиращите демонстративно седнали на пътното платно и категорично отказали да се подчинят. След заповед на гл. инсп. К., полицай Н. се отправил към един от тях, установен впоследствие като С. А. и му разпоредил лично да се отмести от платното и да не възпрепятства изпълнението на службните задължения на полицията, но лицето отказало да изпълни разпореждането. Така изложените данни не се подкрепят от посочените в рамките на съдебното производство доказателства – логичните, поседователни и кореспондиращи напълно помежду си показания на двамата свидетели, за които липсват дори косвени данни да са заинтересовани от изхода на спора и които имат непосредствени впечатления от случилото се на протеста на 13.06.2012 г. и конкретно от поведението на жалбоподателя. Неизпълнението на полицейско разпореждане не е сред установените в закона основания за издаване на заповед за задържане, включително и в хипотезата на чл. 63, ал. 1, т. 2 от ЗМВР. Действително, съгласно чл. 55, ал. 4 от ЗМВР разпорежданията на полицейските органи са задължителни за изпълнение в случаите, когато са необходими за осъществяване на служебните функции, освен ако налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или нарушение. Неизпълнението на такова разпореждане съгласно чл. 270 от ЗМВР представлява административно нарушение.

Задържането за срок до 24 часа е принудителна административна мярка, която в зависимост от случая би могла да има предупредително-възпиращ или преустановителен характер и се предприема с цел осуетяване извършването на противоправно деяние или прекратяването на вече започнало такова и отстраняване на неговите вредоносни последици. За приложение на разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 2 ЗМВР е необходимо да бъде установено, че лицето, макар и да е предупреждено за това, съзнателно продължава да пречи на изпълнението на служебните задължения на полицейските органи. Неизпълнението на полицейско разпореждане е само един елемент от фактическия състав на противоправното поведение, визирано в чл. 63, ал. 1, т. 2, но не е достатъчно основание за издаване на заповед за задържане, освен ако не е установено, че действително е довело до препятстване на полицейския орган, който издава заповедта да има възможност да изпълни задължението си по служба.

Установяването на фактическия състав по чл. 63, ал.1, т. 2 ЗМВР включва кумулативна даденост на две предпоставки: 1. полицейският орган да изпълнява свое задължение по служба и 2. лицето, въпреки че е надлежно предупреждено, съзнателно

да пречи на органа на изпълни задължението си по служба. Задържането по чл. 63, ал.1, т. 2 ЗМВР не представлява санкция за неизпълнение на полицейско разпореждане, а преустановителна ограничителна мярка, обезпечаваща безпрепятственото осъществяване на полицейски правомощия по опазване на обществения ред. Първо, по делото не е установено по несъмнен начин с какво съдържание е отправеното до А. разпореждане /свидетелите са категорични, че не са видели полицейски служители с мегафони, нито са възприели отправено на всеослушание разпореждане с предупреждение за последиците за неизпълнението му по начина, указан в докладната/. Второ, не бе установено разпореждане с конкретно съдържание да е достигнало до знанието на А., който въпреки възприемането му съзнателно да е пречил на органите да изпълнят задълженията си /оставайки седнал върху кръстовището/. Дори да се приеме за установено по несъмнен начин само въз основа на изложеното от полицейския служител в докладната, само по себе си неизпълнението на разпореждането не е достатъчно за налагане на ПАМ задържане. Съобразно чл. 170, ал. 1 ЗМВР в тежест на ответника е да докаже, че това неизпълнение на разпореждане е възпрепятствало изпълнението на задълженията на служителите да опазят обществения ред. Оспорената заповед изхожда от мл. ПИ при 01 РУП – СДВР И. Г., а фактическото задържане, видно от докладната записка, е осъществено ст. полицаи И. И. Н..

При горния анализ се налага извод за недоказан фактически състав по чл. 63, ал.1 ,т. 2 ЗМВР. Заповедта е материално незаконосъобразна, не съответства на целта на закона и следва да бъде отменена. С оглед изхода на спора само жалбоподателят има право на разноси, но съдът не е властен да ги присъди поради липса на заявено преди приключване на устните състезания искане.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на С. А. А., от [населено място],[жк], бл. 132 А, вх. Б, ет.11, ап. № 115, заповед за задържане рег. № 924/13.06.2012 г., издадена от полицейски орган при 01 РУП - СДВР.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: